

[Kristen Amby.]

ret sig ad. Det er for dyrt, siger den højtærede Landbrugsminister. Jeg tror, det er noget dyrere, at Administrationen breder sig ud over Erhvervslivets Lokaler og Bygninger og tvinger det samme Erhvervsliv, hvis det overhovedet skal leve, til at smide Folk ud af de almindelige Boliger, hvor der er de Bekvemmeligheder, man nu engang skal have, hvor man ogsaa skal være om Natten, end det er at opføre Barakker, hvor man kun skal være om Dagen, og hvor man kan fyre i en nødtøftig Kakkellovn, om galt skal være.

Det sidste Spørgsmaal, der melder sig, er et Spørgsmaal, som allerede er berørt af det ærede Medlem Hr. Holger Larsen (Odense A.), Spørgsmaalet om Erstatningerne. Det vedrører ganske vist ikke direkte dette Lovforslag i denne Form. Men jeg tror, at Staten her i hvert Fald skal tage det Standpunkt, at Staten naturligvis ikke skal betale mere, end rimeligt er, men man skal heller ikke være karrig.

Man skal ikke bruge Argumenter som dem, jeg ved man har brugt i Forbindelse f. Eks. med Beslaglæggelse af Feriehuse, og som man ogsaa bruger andetsteds, idet man siger: Ganske vist er de gamle Møbler, som man i sin Tid maatte tage, blevet ødelagt, men nu faar I Erstatning ved at faa nye Møbler, I faar ikke saa mange som før, men saa er de ogsaa nye i Stedet for gamle. Den Slags Argumenter kan man slet ikke være bekendt. For det første er de nye Møbler meget daarligere end de gamle, og for det andet kan de paagældende ikke gøre for det. Hvor det har været nødvendigt at beslaglægge private Borgeres Indbo eller Lokaler og der er sket Skade af en eller anden Art eller Forringelser, maa Staten naturligvis yde Erstatning efter den Værdi, der virkelig kan være Tale om, og ikke efter Værdien i Penge. Det kan ikke hjælpe noget, at man bare opgør Værdien i Penge, naar man ved, at Pengeforringelsen har haft den Karakter, som den har haft. Man maa virkelig spørge om, hvad det paagældende Objekt i Realiteten var værd paa det paagældende Tidspunkt.

Jeg tænker her bl. a. paa de mange Beslaglæggelser af Hoteller, der har fundet Sted. Det er ikke noget, der direkte vedrører dette Lovforslag, men hele Spørgsmaalet om Erstatning er en Helhed og en Enhed, og jeg vil da gaa ud fra, at det ikke er saadan, at det ene Ministerium yder Erstatning efter et Princip og det andet efter et andet. Naar vi har set, at der fra en Administrationsgren er givet Erstatninger, der ikke

engang er nødtøftige, men af en saadan Art, at de paagældende ikke kan fortsætte deres Virksomheder, er der ingen Mening i ikke paa nærværende Tidspunkt, hvor vi behandler en Lov som denne, at gøre Ministeren og Administrationen opmærksom paa, at vedrørende Erstatning maa vi ønske, at de, hvis Erhverv det gaar ud over, faar en Erstatning, saa de kan videreføre deres Erhverv, altsaa en fuld Erstatning, som der ogsaa er Tale om i Lovforslaget.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg mine Meningsfæller og Tinget at stemme for Lovens Forlængelse i 3 Maaneder under den udtrykkelige Forudsætning — det kan jeg godt sige til Ministeren —, at disse Forhold, som vi mener er højst uheldige, da til den Tid vil være afhjulpet, og i det hele taget under den Forudsætning, at skal Regering og Administration bruge Lokaler, maa de skaffe sig dem paa samme Vis, som andre maa skaffe sig Lokaler, ikke ved at man rekvirerer Borgernes eller Erhvervslivets Lokaler.

Villy Karlsson: Jeg skal ganske kort bemærke, at det er mit Partis Opfattelse, at Staten inden for passende og rimelige Grænser maa have Ret til at rekvirere Lokaler, naar særlige Forhold gør sig gældende, saaledes at Administrationen kan gennemføre sit nødvendige Arbejde. Men paa den anden Side maa det naturligvis alligevel tilstræbes at ophæve Beslaglæggelser, saa snart dette vil være gørligt, og det maa i denne Forbindelse jo ogsaa gælde de Ejendomme, som stilles til Raadighed for de allierede Militærmyndigheder, og hvad det angaar, er det efterhaanden et brændende Ønske i Befolkningen, at Regeringen saavel i Anledning af de deraf følgende Beslaglæggelser som Besværligheder paa andre Omraader sætter alt ind paa at udvirke, at ogsaa de sidste fremmede Tropper snart forlader Danmark. Men naar Ministeren i øvrigt mener, at en tre Maaneders Forlængelse af Loven vil være tilstrækkelig til Afvikling af Beslaglæggelserne, kan mit Parti tilslutte sig dette.

Johs. Christiansen: Ved Behandlingen af nærværende Lovforslag bør man først og fremmest ikke overse, at den bærer Midlertidighedens Stempel. Der er Tale om et Tillæg til Indkvarteringslovens normale Bestemmelser, et Tillæg, der, dengang det blev gennemført, havde sine ganske bestemte Forudsætninger. Naar man nu foreslaar disse Tillægsbestemmelser forlænget, forekommer det mig ogsaa, at man har Pligt